

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelky **H. L.,** zastoupené JUDr. Dagmar Říhovou, advokátkou, se sídlem v Příbrami, ul. 28. října 184, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství – Pozemkovému úřadu,** se sídlem v Příbrami, nám. T.G.Masaryka 145, za účasti 1) Pozemkového fondu ČR, se sídlem Praha 1, Ve Smečkách 33, 2) České republiky – Armády České republiky, zastoupené Úřadem pro právní zastupování, Praha 6, nám. Svobody 471, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14.1.2003, č. j. 44 Ca 141/2001-35,

takto:

I. Kasační stížnost se **zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stěžovatelka podala dne 30. 11. 2001 u Krajského soudu v Praze opravný prostředek proti rozhodnutí Okresního úřadu Příbram, referátu pozemkového úřadu ze dne 30. 10. 2001, č. j. 5878/92, RXIII 301 vydanému podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (zákon o půdě).

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 14. 1. 2003, č. j. 44 Ca 141/2001-35 návrh odmítl. V odůvodnění usnesení poukázal na novou právní úpravu, která nabyla účinnosti dnem 1. 1. 2003, podle níž je soudní ochrana ve vztahu k rozhodnutím správních orgánů ve věcech, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů,

tj. ve věcech soukromoprávních upravena odlišně, a to v části páté o. s. ř. Protože uplatněný restituční nárok, který byl předmětem řízení před správním orgánem, má povahu soukromoprávní, nelze mu poskytnout soudní ochranu ve správním soudnictví podle s. ř. s., ale v občanském soudním řízení. Soud také poučil stěžovatelku, že může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu podle § 246 o. s. ř. k okresnímu (obvodnímu) soudu.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž formulovala důvody tak, že postupem Krajského soudu v Praze dojde opět k dalším průtahům v řízení. Řízení se táhne již značně dlouhou dobu, přičemž orgány v řízení rozhodující nerespektují stěžovatelkou předkládané důkazy ani jí předkládané varianty řešení. Právo stěžovatelky na rychlé a spravedlivé vyřešení případu je tak porušeno. Výzva k podání nové žaloby, čímž se začne věc projednávat znovu od začátku, znamená další nekonečné kolo soudních jednání. Správní soudy jsou zaměřeny na ochranu občana před zvůlí úředníka státní správy. Stěžovatelka požaduje, aby její restituční spor byl nadále projednáván správními soudy, a proto se domáhala zrušení napadeného usnesení Krajského soudu v Praze a vrácení věci k dalšímu řízení.

Od 1. 1. 2003 nabyl účinnosti s. ř. s., který nově upravuje správní soudnictví a s touto změnou souvisí také novelizace páté části o. s. ř. zákonem č. 151/2002 Sb. Správní soudy, tj. specializované senáty krajských soudů a Nejvyšší správní soud, jsou nyní koncipovány výlučně jako soudy veřejného práva tím, že je jim svěřeno výslovně poskytování ochrany veřejným subjektivním právům (§ 2 s. ř. s.) a ve svém procesním postupu se řídí samostatným zákonem. Rozhodování ve věcech soukromoprávních nyní náleží soudům, které postupují podle páté části o. s. ř. Požadavek, aby věci soukromého práva, pokud o nich bylo rozhodnuto správním orgánem, byly podrobeny zvláštnímu procesu, vyplývá z čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, která je pro Českou republiku závazná. Věci „občanských práv a závazků“, o nichž bylo rozhodnuto správním orgánem, musí být projednány způsobem, který judikatura Evropského soudu pro lidská práva označila termínem „plná jurisdikce“. Tento pojem znamená, že soud posuzuje nejen zákonnost správního rozhodnutí, ale i skutkovou stránku věci. Součástí reformy správního soudnictví bylo proto i vyloučení soukromoprávních věcí, o nichž rozhodl správní orgán, z pravomoci správních soudů s tím, že budou projednávány v občanském soudním řízení, protože právě tento postup zajišťuje účastníkům takových sporů podstatně vyšší ochranu jejich práv než v řízení před správními soudy.

Jestliže tedy Krajský soud v Praze rozhodl o odmítnutí návrhu s tím, že věc restituční je věcí soukromoprávní, o níž nemohou soudy nadále rozhodovat podle s. ř. s., rozhodl v souladu se zákonem, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 a ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovatelka neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu